NORAKSTS
Lieta Nr.A42558507
A939-10/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 28.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību ”Juversa” pārstāvim *A.T.*, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *R.V.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja sabiedrības ar ierobežotu atbildību ”Juversa” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 31.maija lēmuma Nr.19/22650 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2007.gada 31.maija lēmumu Nr.19/22650 (turpmāk – Lēmums), atstāts negrozīts VID Zemgales reģionālās iestādes direktora 2007.gada 22.marta lēmums Nr.01-10.02/35, ar kuru, savukārt, atstāts negrozīts VID Zemgales reģionālās iestādes Audita daļas priekšnieka v.i. 2007.gada 8.janvāra lēmums Nr.3 par SIA „Juversa” (turpmāk – pieteicēja) papildu nomaksai budžetā noteikto summu 9054,18 latu apmērā, t.sk., pievienotās vērtības nodokli (turpmāk – PVN) 4527,09 latu apmērā un soda nauda 4527,09 latu apmērā.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[1.1] VID Zemgales reģionālā iestāde no 2006.gada 9.oktobra līdz 2007.gsda 8.janvārim veica SIA „Juversa” komplekso nodokļu auditu, PVN un valsts sociālo apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par 2003.gada decembri – 2006.gada augustu. Saskaņā ar VID Zemgales reģionālās Iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieka v.i. 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.3 SIA „Juversa” papildu nomaksai budžetā noteikti Ls 9054,18, t.sk.: PVN Ls 4527,09 un soda nauda Ls 4527,09. VID Zemgales reģionālās iestādes direktora v.i. 2007.gada 22.martā pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/35, ar kuru nolēma atstāt negrozītu apstrīdēto VID Zemgales reģionālās iestādes Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšnieka v.i. 2007.gada 8.janvāra lēmumu Nr.3.

[1.2] Pārbaudes materiālos norādīts, ka SIA „Juversa” 2004.gada oktobrī, 2005.gada maijā, oktobrī un novembrī PVN deklarācijās veica priekšnodokļa atskaitījumus Ls 4527,09, t.sk. 2004.gada oktobrī - Ls 640,08, 2005.gada maijā - Ls 1892,25, oktobrī - Ls 417,96 un novembrī - Ls 1576,8 saskaņā ar SIA

”Tandēms M” rēķinu par starpniecības pakalpojumiem ciršanas tiesību iegādē, SIA „Liktenis E” rēķinu par starpniecības pakalpojumiem cirsmas iegādē un SIA”Balt NT” rēķinu par starpniecības pakalpojumiem cirsmas iegādē.

[1.3] Pārbaudes materiālos ir cirsmu īpašnieku sniegtie paskaidrojumi. Par darījumiem starp SIA ”Juversa” un SIA „Liktenis E” lietā ir *I.G.* paskaidrojums, par darījumu starp SIA „Juversa” un SIA „Balt NT” auditā ir *L.K.*, *A.E.*, *A.V.* un SIA „Balt NT” valdes locekļa *A.B.* paskaidrojumi. Pamatojoties uz cirsmu īpašnieku sniegtajiem paskaidrojumiem, VID konstatēja, ka SIA „Juversa” nevarēja saņemt starpniecības pakalpojumus no SIA „Tandēms M”, SIA „Liktenis E” un SIA „Balt NT”, jo cirsmu īpašnieki, proti, *A.L.*, *S.S.*, *I.G.*, *L.K.* un *A.E.* noliedz, ka cirsmas būtu pārdevuši ar starpnieku palīdzību.

[1.4] Tādējādi SIA „Juversa” nav ievērojusi likuma „Par grāmatvedību” 2. un 7.pantu un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktu, jo konkrētajos gadījumos starpniecības pakalpojumi nav notikuši un minētos dokumentus nevar atzīt par nodokļu rēķiniem priekšnodokļa atskaitīšanai. Līdz ar to SIA „Juversa” nepamatoti veikusi priekšnodokļa atskaitījumus Ls 4527,09 apmērā saskaņā ar minētajiem rēķiniem.

[1.5] Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 10.panta pirmās daļas 1.punktu, VID apstrīdēja SIA „Juversa” darījumus ar SIA „Tandēms M”, SIA „Liktenis E” un SIA „Balt NT” un samazināja sabiedrības PVN deklarācijās uzradīto priekšnodokli 2004.gada oktobrī par Ls 640,08, 2005.gada maijā par Ls 1892,25, oktobrī par Ls 417,96 un novembrī par Ls 1576,8. Tādejādi, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli” 35.panta otro daļu, VID SIA „Juversa” papildu nomaksai budžetā aprēķināja PVN Ls 4527,09 un soda naudu Ls 4527,09.

[2] 2007.gada 27.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc SIA „Juversa” pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 31.maija lēmuma Nr.19/22650 atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] VID nebija tiesīgs apstrīdēt darījumus, pamatojoties tikai uz cirsmu īpašnieku *A.L.*, *I.G.*, *L.K.*, *A.E.* sniegtiem paskaidrojumiem.

[2.2] Darījumu partneri SIA „Tandēms M”, SIA „Liktenis E” un SIA „Balt NT” ir reģistrēti VID ar PVN apliekamo personu reģistrā, darījumu apliecinošie dokumenti noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām, darbi ir veikti un pieņemti ar pieņemšanas - nodošanas aktiem, saņemtie pakalpojumi ir apmaksāti, par ko liecina bankas zīmogi uz maksājumu dokumentiem, un par pakalpojumiem iegūtie līdzekļi izmantoti sabiedrības saimnieciskās darbības nodrošināšanai, darījumi ir iegrāmatoti grāmatvedības reģistros atbilstoši darījumus apliecinošiem dokumentiem, un tajos ir visi likuma „Par grāmatvedību” 7.pantā paredzētie rekvizīti, tādēļ minētais Lēmums ir nepamatots un atceļams. VID amatpersonas nav godprātīgi veikušas visu

apstākļu noskaidrošanu, nav pieņēmušas taisnīgus un likumīgus lēmumus, tādēļ SIA „Juversa" ir spiesta tos pārsūdzēt, jo SIA „Juversa" ir pilnībā ievērojusi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumus.

[2.3] VID pamatojas tikai uz cirsmu pārdevēju paskaidrojumiem, kuri vispār nevar tikt izmantoti kā pierādījumi darījuma fakta apliecināšanai starp divām vai trim citām personām, jo to neparedz ne likums „Par pievienotās vērtības nodokli", ne kādi citi normatīvie akli, pie tam, neskatoties uz to, ka VID administratīvajos aktos vērtēti kā pierādījumi tikai minētie paskaidrojumi, pieteicējai tie pat nav uzrādīti. Ar mutiskiem paskaidrojumiem nevar atcelt vai apstrīdēt rakstiskus dokumentus, tai skaitā trīspusējus darbu pieņemšanas-nodošanas aktus, ko šie paši paskaidrojumu devēji parakstījuši un līdz šim laikam savus parakstītos dokumentus nav prasījuši likumā noteiktā kārtībā atzīt par spēkā neesošiem, savus parakstus uz tiem nav apstrīdējuši.

[2.4] VID ģenerāldirektors savā lēmumā nav norādījis, kāpēc viņa uzskatā tikai vienam pierādījumam ir dota priekšroka, salīdzinājumā ar citiem, un viens fakts atzīts par pierādītu, citi par nepierādītiem. Šāda rīcība neatbilst ne tiesiskai apziņai, ne loģikas likumiem, ne taisnības principiem. Ar noslēgtajiem darījumiem taču visas līgumslēdzējas puses ir apmierinātas, neviena no tām nav prasījusi darījumus lauzt, darījumu summas iekļautas deklarācijās, saskaņā ar kurām ir maksāti arī ienākuma nodokļi, bet par to atdošanu maksātājiem VID amatpersonas pat nav ieminējušās.

[3] Savos paskaidrojumos tiesai atbildētājs prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem un papildus paskaidro turpmāk minēto.

[3.1] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts paredz nodokļu maksātāju tiesības no budžetā maksājamās nodokļa summas kā priekšnodokli atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos uzrādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai. Citētās tiesību normas ietvaros nepietiek ar to vien, ka formāli ir izrakstīts, saņemts un apmaksāts rēķins, kā to uzskata pieteicējs. Ir nepieciešams konstatēt arī to, vai preces un pakalpojumi ir reāli saņemti no tās personas, kas ir norādīta nodokļa rēķinā un vai pēc preču un pakalpojumu ekonomiskā un juridiskā satura un būtības tie nodrošina citus ar nodokli apliekamus darījumus.

Preču pavadzīmju - rēķinu esamība ļauj pieņemt, ka pakalpojumi ir sniegti. Taču, kā atzinis arī LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, šāds pieņēmums neizslēdz iespēju administratīvā procesa dalībniekam to apstrīdēt, iesniedzot attiecīgus pierādījumus, kas apliecina pretējo (sk., piem., Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 15.februāra lēmumu lietā Nr.SKA-22, 2005.gada 1.marta spriedumu lietā Nr.SKA-40 u.c.).

Piemērojot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī izmantojot sistēmiskās tulkošanas metodi, jāsecina, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības balstās uz preču un

pakalpojumu faktisku saņemšanu no nodokļa rēķinā norādītās ar PVN apliekamās personas. Uz šādu tiesību normu interpretāciju ir norādījis arī LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (sk., piem., Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 11.maija spriedumu lietā Nr.SKA-44, 2004.gada 7.decembra spriedumu lietā Nr.SKA-244 u.c.).

[3.2] Veicot SIA „Juversa" auditu, VID pārbaudīja ne tikai pieteicēja iesniegto nodokļa rēķinu atbilstību normatīvo aktu prasībām, bet arī šajos dokumentos norādītās informācijas patiesumu, jo saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu gada pārskatiem" 25.panta pirmās daļas 8.punktu darījumi ir jāvērtē ne tikai pēc juridiskā satura, bet arī pēc ekonomiskās būtības.

[3.3] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 59.panta noteikumiem, pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgu lēmumu. Iegūstot informāciju, iestāde var izmantot visas tiesiskās metodes, arī iegūt informāciju no administratīvā procesa dalībniekiem no citām institūcijām, kā arī liecinieku, ekspertu, apskates, dokumentu un cita veida pierādījumu palīdzību. Lai pieņemtu pamatotu lēmuma SIA „Juversa" lietā, VID rīkojās saskaņā ar Administratīvā procesa likuma noteikumiem, kā arī izmantojot likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētās tiesības saņemt no personām nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas. Tādējādi VID uzskata par nepamatotu SIA „Juversa" pieteikumā norādīto, ka VID iegūtie paskaidrojumi no cirsmu īpašniekiem, *A.L.*, *I.G.*, *L.K.* un *A.E.* nav atzīstami par pierādījumiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja un pamatoja ar tajā minētajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasījumu neatzina, pamatojot to ar Lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki – *A.E.*, *A.L.*, *A.B.* un *V.P.*.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Lēmums pamatots ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu.

Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā (*normatīvie akti spriedumā norādīti redakcijā, kura bija spēkā attiecīgi auditējamajā periodā*) noteikts, ka tikai VID reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai (..). Minētos atskaitījumus drīkst

veikt pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas vai – preču piegādes darījumos – pēc nodokļa rēķina un preču saņemšanas.

Savukārt minētā likuma 1.panta 9.punktā priekšnodoklis definēts kā PVN summa, kas norādīta ar PVN apliekamajai personai izrakstītajā PVN rēķinā par iegādātajām precēm vai saņemtajiem pakalpojumiem tās saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Tādējādi, lai persona varētu izmantot priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību, cita starpā, nepieciešams konstatēt, ka darījums faktiski ir noticis, turklāt preci vai pakalpojumu sniegusi tieši tā persona, kura norādīta izrakstītajā preču pavadzīmē-rēķinā, un preces vai pakalpojumi tiek izmantoti saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

VID pieteicēja tiesības atskaitīt priekšnodokli darījumos ar SIA ”Tandēms M”, SIA „Liktenis E” un SIA ”Balt NT” ierobežojis, atzīstot, ka darījumi starp pieteicēju un šiem uzņēmumiem faktiski nav notikuši, tas ir, izrakstītajos rēķinos norādītais pakalpojumu sniedzējs pakalpojumu nav sniedzis.

[9] Attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA ”Tandēms M” tiesa lietā konstatē turpmāk minētos apstākļus un pierādījumus.

[9.1] SIA „Juversa” 2004.gada oktobrī un 2005.gada maijā PVN deklarācijās veica priekšnodokļa atskaitījumu Ls 640,08 un Ls 1892,25 saskaņā ar SIA „Tandēms M” 2004.gada 7.oktobra rēķinu Nr.07/10/2004-2 *(lietas 74.lapa)* par starpniecības pakalpojumiem ciršanas tiesību iegādē pēc CAV Nr.298658 un Nr.298657, pamatojoties uz 2004.gada 1.oktobra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.01/10/2004-2 *(lietas 72.lapa)* un 2004.gada 1.oktbra darbu pieņemšanas - nodošanas aktu Nr.01/10/2004-2 *(lietas 71.lapa),* un 2005.gada 22.maija rēķinu Nr.07/10/2004-2 *(lietas 78.lapa)* par starpniecības pakalpojumiem ciršanas tiesību iegāde pēc CAV Nr.325351, pamatojoties uz 2005.gada 22.maija cirsmu pārdevuma līgumu Nr.22/05/2005-1 *(lietas 76.lapa)* un 2005.gada 22.maija darbu pieņemšanas - nodošanas aktu Nr.22/05/2005-1 *(lietas 77.lapa).*

[9.2] 2004.gada 1.oktobrī un 2005.gada 22.maijā parakstītajā starpniecisko pakalpojumu līgumā *(lietas 73., 79.lapa)* SIA „Tandēms M” apņemas veikt augošā koka piegādi viena mēneša laikā, bet pieteicēja apņemas par līgumā norādīto pakalpojuma izpildi samaksāt starpniekam 14,50 lati plus PVN 18% par vienu kubikmetru.

[9.3] Saskaņā ar 2004.gada 1.oktobra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.01/10/2004-2 *(lietas 72.lapa)* pirkuma maksa par piegādāto koksni uz celma tiek noteikta 0,50 lati par 1 kubikmetru mīnus iedzīvotāju ienākuma nodoklis 25% un saskaņā ar 2005.gada 22.maija cirsmu pārdevuma līgumu Nr.22/05/2005-1 *(lietas 76.lapa)* pirkuma maksa par piegādāto koksni uz celma tiek noteikta 1,00 lati par 1 kubikmetru. Līgumu parakstījis cirsmas pircējs – SIA „Juversa” pārstāvis *A.T.*, cirsmas pārdevējs – *A.L.*, aģents – SIA „Tandēms M” pārstāvis – *V.P.*

[9.4] Cirsmas īpašniece (CAV Nr.298658 un Nr.298657) *A.L.* savā 2005.gada 21.jūnija paskaidrojumā *(lietas 63.-64.lapa)* norādījusi, ka 2004.gada septembrī naudas trūkuma dēļ, viņai bija nepieciešams pārdot meža koksni uz celma. Tajā laikā kaimiņienei tika veikta sanitārā cirsma viņai piederošajā īpašumā. *A.A.* aizgāja uz šo cirsmu, satikt darba vadītāju, lai uzzinātu par iespēju pārdot koksni. Strādnieki pateica, ka informēs priekšnieku, par šo iespēju. Pēc dažām dienām mājās ieradās *A.T.* Apmēram septembra beigās un oktobra sākumā tika nokārtoti un parakstīti visi pirkšanas un pārdošanas dokumenti. Starpnieka darījumam nebija, jo cirsmu pārdošanai pircējam piedāvāja pati. Tikai parakstot cirsmu pārdevuma līgumu un darbu pieņemšanas - nodošanas aktu *A.A.* ievēroja, ka tajā minēts trešais darījumu partneris SIA „Tandēms M".

[9.5] Tiesas sēdē *A.L.* liecināja *(lietas 198.-203.lapa)*, ka bija redzējusi, ka pie kaimiņa cērt mežu un viņa pie mežstrādniekiem painteresējās kā var pārdot cirsmu. Mežstrādnieki solījās parunāt ar priekšnieku. Pēc tam atbrauca cilvēks un teica, ka pēc laika cirsmu var nopirkt, bet ir vajadzīga mežniecības atļauja. Kad bija dokumenti sagatavoti tas cilvēks atkal bija atbraucis un mašīnā sēdēja vēl arī citi cilvēki, tad tika parakstīts cirsmas pārdošanas līgums. *A.L.* vislabāk atceras *A.T.*, jo viņš visvairāk kontaktējās ar viņu, bija pie viņas mājās un veda uz mežniecību.

[9.6] Cirsmas īpašnieks (CAV Nr.325351) *S.S.* savā 2005.gada 26.augusta paskaidrojumā *(lietas 68.-70.lapa)* norādījis, ka cirsmu pārdevis SIA „Juversa". Cirsmu pārdošanai SIA „Juversa" piedāvājis pats, kura tolaik cirta mežu kaimiņu cirsmā un darījumu slēdzis ar uzņēmuma rīkotājdirektoru *A.T.*, mežs tika pārdots bez starpniekiem. Trešo personu, kura parakstījusi sastādīto cirsmu pārdevumu līgumu un darbu pieņemšanas - nodošanas *S.S.* nav redzējis.

[9.7] Tiesas sēdē liecinieks *V.P.* liecināja *(lietas 253.-255.lapa)*, ka viņš ir pazīstams ar *A.T.* un viņam bija zināms, ka SIA „Juversa" nodarbojas ar meža izstrādi. Arī liecinieka uzņēmums SIA „Tandēms M" nodarbojas ar meža izstrādi. Ja liecinieks saņem informāciju par cirsmas iegādes iespēju un uz to brīdi šī cirsma lieciniekam pašam nav vajadzīga, tad viņš šo informāciju nodod citiem mežizstrādes uzņēmumiem, jo informācija maksā naudu. Ja kādam no uzņēmumiem cirsma ir vajadzīga, tad vienojamies par cenu un liecinieks atdod šim uzņēmumam visus dokumentus saistībā ar cirsmu un viņi paši tad brauc pie īpašnieka, lai noslēgtu līgumu. Par konkrētajām *A.L.* un *S.S.* cirsmām liecinieks neko nevar paskaidrot, jo no šī darījuma noslēgšanas brīža ir pagājis ilgs laiks. Maksa par starpniecības pakalpojumu ir atkarīga no cenas, ko nosaka cirsmas īpašnieks, ja zemāka ir cirsmas īpašnieka noteiktā cena, jo lielāku maksu var uzlikt par starpniecības pakalpojumu. Ja var nopelnīt lielu summu par starpniecības pakalpojumu, tad ir vērts ar to nodarboties, bet ja peļņa nav liela, tad nav izdevīgi pārdot informāciju.

[10] Tiesa, izvērtējot lietā savāktos pierādījumus [9] attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA "Tandēms M" konstatē, ka SIA "Tandēms M"

sniedza SIA „Juversa" starpnieka pakalpojumus par fiziskajām personām piederošās koksnes uz celma pārdošanas darījumu organizēšanu. No vienošanās izriet, ka SIA "Tandēms M" sniedz SIA „Juversa" tikai un vienīgi starpniecības pakalpojumus kokmateriālu iegādē.

Tiesa, izvērtējot minētās vienošanās kopsakarā ar SIA „Tandēms M" izrakstītajiem rēķiniem un cirsmu pārdevuma līgumiem secina, rēķinos norādītās summas par SIA "Tandēms M" sniegtajiem starpniecības pakalpojumiem ir acīmredzami nesamērīgas attiecībā pret cirsmu pārdevuma līgumos norādīto pakalpojumu – ciršanas tiesību piešķiršanu, cenu, proti Ls 14,50/m^3 pret Ls 0,50 -1,00/m^3, tādējādi darījuma ekonomiskā būtība ir pretrunā saimnieciskās realitātes principiem.

Tiesa konstatē, ka cirsmu īpašnieki noliedz starpnieka esamību darījumos ar pieteicēju. Kā *A.L.* tā arī *S.S.* apgalvo, ka koksnes pircēju SIA „Juversa" atraduši paši, runājot ar mežstrādniekiem. Gan *A.L.*, gan *S.S.* visas pārrunas par darījuma būtību ir vedušas tikai ar pieteicējas pārstāvi *A.T.* Vienlaicīgi *V.P.* tiesas sēdē liecināja, ka ir sniedzis starpnieka pakalpojumus darījumos starp pieteicēju un fiziskajām personām - *A.L.* un *S.S.*, taču par šo darījumu faktiskajiem apstākļiem neko paskaidrot nevarēja. *V.P.* liecina, ka parasti, ja atrod cirsmu, tad sameklē pircēju ar kuru vienojas par cenu un kuram nodod arī visus dokumentus saistībā ar šo cirsmu. Konkrētajā gadījumā ne *A.L.* ne *S.S.* nav norādījuši, ka cirsmas dokumentus būtu atdevuši kādai citai personai izņemot *A.T.*

Jēdziens „starpniecība", „starp" norāda, ka persona, kura sniedz starpniecības pakalpojums darbojas starp divām vai vairākām pusēm, ir starpnieks, atrodas starp kaut ko. Tiesas ieskatā starpniecības līguma ietvaros persona – starpnieks – var pildīt dažādus pienākumus, piemēram, būt samierinātājs strīdā, vidutājs, var būt ziņnesis un konsultants vienlaikus kādā biznesa projektā, taču noteikti starpnieks komunicē ar vismaz divām personām, vienu – līguma slēdzēju, kura uzdevumā starpnieks darbojas, un otru – potenciālo uzdevuma devēja darījumu partneri. Klasisks piemērs starpniecības pakalpojumu sniegšanā ir mākleri, kuri pēc sertifikācijas ir tiesīgi nodarboties ar nekustamo īpašumu pirkšanas darījumiem klienta uzdevumā.

Konkrētajā lietā SIA „Juversa" darījumi varētu tikt atzīti par starpniecības pakalpojumiem, ja pakalpojuma sniedzējs – SIA „Tandēms M" – būtu komunicējis ar cirsmu pārdevējiem, būtu sazinājies ar tiem, pārliecinoties par līguma priekšmeta (cirsmu) esamību un personu interesi stāties darījumu attiecībās, iespējams – arī piedalījušās vienošanās noslēgšanā. Taču no lietas materiāliem šādi vai pat līdzīgi secinājumi neizriet. Cirsmu pārdevēji norādījuši, ka darījumos ar pieteicēju, pārdodot koksni uz celma, starpnieku nav bijis.

Bez tam starpniecisko pakalpojumu līgums, cirsmu pārdevuma līgums un darbu pieņemšanas - nodošanas akts tiek parakstīts vienlaicīgi, tas ir vienā un tajā pašā datumā, kas ir pretrunā ar liecinieku sniegtajām liecībām. Tādejādi šie dokumenti nesatur patiesu informāciju par darījumu būtību.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka lietā nav pierādīts, ka pieteicēja ir saņēmusi no SIA „Tandēms M" starpnieka pakalpojumus par fiziskajām personām piederošās koksnes uz celma pārdošanas darījumu organizēšanu. Tātad nav izpildīts viens no priekšnoteikumiem priekšnodokļa atskaitīšanai, proti, pakalpojums nav saņemts no PVN rēķinā norādītās apliekamās personas. Vienlaikus jākonstatē, ka tieši rēķinos norādītā starpniecības pakalpojuma saņemšana cirsmu iegādē no SIA „Tandēms M" ir apšaubāma arī no darījuma ekonomiskās būtības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti liedza pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par darījumiem ar SIA „Tandēms M" Ls 2532,33 apmērā (2004.gada oktobrī - Ls 640,08, 2005.gada maijā - Ls 1892,25).

[11] Attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA „Liktenis E" tiesa lietā konstatē turpmāk minētos apstākļus un pierādījumus.

[11.1] SIA „Juversa" 2005.gada oktobrī PVN deklarācijās veica priekšnodokļa atskaitījumu Ls 417,96 saskaņā ar SIA „Liktenis E" 2005.gada 20.septembra rēķinu Nr.133 *(lietas 84.lapa)* par starpniecības pakalpojumiem cirsmas iegādē Jēkabpils rajonā, Zasas pagastā, *„/Nosaukums/"*, zemes gabala kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, pamatojoties uz 2005.gada 20.septembra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.50/2005-1 *(lietas 82.lapa)* un 2005.gada 20.septembra darbu pieņemšanas - nodošanas aktu Nr.50/20D5-l *(lietas 83.lapa).*

[11.2] 2005.gada 1.septembrī parakstītajā starpniecisko pakalpojumu līgumā *(lietas 86.lapa)* SIA „Liktenis E" apņemas veikt augošā koka piegādi viena mēneša laikā, bet pieteicēja apņemas par līgumā norādīto pakalpojuma izpildi samaksāt starpniekam 18,00 lati plus PVN 18% par vienu kubikmetru.

[11.3] Saskaņā ar 2005.gada 20.septembra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.50/2005-1 *(lietas 82.lapa)* pirkuma maksa par piegādāto koksni uz celma tiek noteikta 2,00 lati par 1 kubikmetru.

[11.4] Cirsmas īpašniece *I.G.* savā 2005.gada 31.oktobra paskaidrojumā *(lietas 96.lapa)* norādījusi, ka „Brīvajā Daugavā" bija izlasījusi sludinājumu, ka iepērk cirsmas un piezvanījusi uz norādīto telefona numuru. Cirsmas apskatīt atbrauca pārstāvis no SIA „Juversa". Otrajā reizē atbrauca divi pārstāvji no SIA „Juversa" un viens no viņiem stādījās priekšā kā direktors *A.T.* Visi kopā apskatīja cirsmu un vienojās, ka tiek pārdota cirsma SIA „Juversa". Pavadzīmi parakstīja *A.T.* un *I.G.* Vairāk nevienu citu dokumentu, izņemot pavadzīmi, *I.G.* nav parakstījusi. Nauda par cirsmu tika pārskaitīta uz banku.

[12] Tiesa, izvērtējot lietā savāktos pierādījumus [11] attiecībā uz pieteicējas darījumu ar SIA „Liktenis E" konstatē, ka SIA „Liktenis E" sniedza SIA „Juversa" starpnieka pakalpojumu par *I.G.* piederošās koksnes uz celma pārdošanas darījuma organizēšanā. No vienošanās izriet, ka SIA „Liktenis E" sniedz pieteicējai tikai un vienīgi starpniecības pakalpojumu kokmateriālu iegādei.

No *I.G.* paskaidrojuma izriet, ka viņa pēc sludinājuma laikrakstā sazvanījusies ar firmu un no SIA „Juversa" atbrauca pārstāvis, kurš cirsmu

apskatīja un vēlāk ar šo firmu tika noslēgta vienošanās par cirsmas pārdošanu. No iepriekš minētā secināms, ka *I.G.* cirsma tika pārdota SIA „Juversa" bez starpnieka pakalpojumiem. Kaut arī SIA „Juversa" pārstāvis tiesas sēdē paskaidroja, ka nekādus sludinājumus avīzēs nav licis, tiesa apšauba šī apgalvojuma patiesumu. Uzņēmumam, kas nodarbojas ar mežistrādi nevar būt izdevīgi iegādāties cirsmu, kas ir deviņas reizes dārgāka, ar starpnieka palīdzību, nekā tās pārdošanas cena. Daudz izdevīgāk un lētāk ir ievietot sludinājumu avīzē, tādējādi uzņēmumam ir iespēja iegādāties cirsmu tieši no tās īpašnieka par daudz lētāku cenu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID 2005.gada oktobrī pamatoti liedza pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par darījumiem ar SIA „Liktenis E" Ls 417,96 apmērā.

[13] Attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA „Balt NT" tiesa lietā konstatē turpmāk minētos apstākļus un pierādījumus.

[13.1] SIA „Juversa" 2005.gada novembrī PVN deklarācijā veica priekšnodokļa atskaitījumu Ls 680,4 saskaņā ar SIA „Balt NT" 2005.gada 11.septembra rēķinu Nr.60 *(lietas 89.lapa)* par starpniecības pakalpojumiem cirsmas iegādei Aizkraukles raj. Sunākstes pag., *„/Nosaukums/"*, zemes gabala kadastra Nr*./kadastra numurs/*, pamatojoties uz 2005.gada 3.novembra starpniecības līguma Nr.59 *(lietas 95. lapa)* un 2005.gada 9.novembra darbu pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.60, un priekšnodokļa atskaitījumu Ls 896,4 saskaņā ar SIA „Balt NT" 2005.gada 24.novembra rēķinu Nr.62 *(lietas 93.lapa)* par starpniecības pakalpojumiem cirsmas iegādei Aizkraukles raj. Sunākstes pag., *„/Nosaukums/"*, zemes gabala kadastra Nr*./kadastra numurs/* pamatojoties uz 2005.gada 3.novembra starpniecības līgumu Nr.59 *(lietas 95.lapa)* un 2005.gada 24.novembra darba pieņemšanas – nodošanas aktu Nr.62 *(lietas 92. lapa).*

[13.2] 2005.gada 3.novembrī parakstītajā starpniecisko pakalpojumu līgumā Nr.59 *(lietas 95.lapa)* SIA „Balt NT" apņemas veikt augošā koka piegādi viena mēneša laikā, bet pieteicēja par līgumā norādīto pakalpojuma izpildi samaksāt starpniekam 20 lati plus PVN 18% par vienu kubikmetru.

[13.3] Saskaņā ar 2005.gada 9.novembra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.60 *(lietas 87.lapa)* pirkuma maksa par piegādāto mežu uz celma tiek noteikta Ls 2,10 par vienu kubikmetru. Līgumu parakstīja cirsmas pircējs – SIA „Juversa" pārstāvis *A.T.*, cirsmas pārdevējs – *L.K.* un aģents – SIA „Bata NT" pārstāvis *A.B.*

[13.4] Cirsmas, kas atrodas nekustamā īpašumā Aizkraukles raj. Sunākstes pag., *„/Nosaukums/"*, zemes gabala ar kadastra Nr*./kadastra numurs/*, īpašniece *L.K.* savā 2006.gada 17.februāra paskaidrojumā *(lietas 97.lapa)* norādījusi, ka cirsmas tiesības ir pārdevusi SIA „Juversa". Tika noslēgts cirsmu pārdevuma līgums, darbu pieņemšanas – nodošanas akts un izrakstīta kokmateriālu transporta pavadzīme. Pavadzīmi *L.K.* neaizpildīja, jo darījuma slēgšanas brīdī nebija klāt. *L.K.* ciršanas tiesības pārdeva ar starpnieka palīdzību

V.V., kurš ir viņas paziņa. *A.V.* cirsmu dabā neapskatīja, bet kurš cirsmu apskatīja dabā *L.K.* nezin. *L.K.* nezin arī cik personu piedalījās pie dokumentu noformēšanas.

[13.5] *A.V.* savā 2006.gada 10.aprīļa paskaidrojumā *(lietas 66. un 61.lapa)* norādījis, ka 2005.gada beigās pie viņa griezās *L.K.* par cirsmas pārdošanu. Tā kā *A.V.* pazīst *A.T.*, tad viņš viņam piezvanīja un piedāvāja nopirkt cirsmu no *L.K. A.V.* pazīst arī *A.B. A.V.* nevar precīzi pateikt vai par *L.K.* cirsmu ir zvanījis arī *A.B. A.V.* cirsmu apskatīt bija aizbraucis kopā ar *A.T.*. Darba attiecībās ar *A.T.* un *A.B. A.V.* nav bijis, bet viņš ir tikai palīdzējis atrast pircēju *L.K. A.V.* zin, ka *A.T.* ir firma SIA „Juversa", bet vai *A.B.* ir kāda firma viņš nezin. Par firmu SIA „Balta NT" *A.V.* dzird pirmo reizi. *A.V.* nekādus dokumentus saistībā ar cirsmas pārdošanu nav kārtojis, bet ir tikai *A.T.* atdevis ciršanas apliecinājumu.

[13.6] Saskaņā ar 2005.gada 24.novembra cirsmu pārdevuma līgumu Nr.62 *(lietas 91.lapa)* pirkuma maksa par piegādāto mežu uz celma tiek noteikta Ls 5 par vienu kubikmetru. Līgumu parakstījis cirsmas pircējs – SIA „Juversa" pārstāvis *A.T.*, cirsmas pārdevējs – *A.E.* un aģents – SIA „Balta NT" pārstāvis *A.B.*

[13.7] Cirsmas, kas atrodas nekustamā īpašumā Aizkraukles raj. Sunākstes pag., „*/Nosaukums/*", zemes gabala ar kadastra Nr.*/kadastra numurs/*, īpašniece *A.E.* savā 2006.gada 1.februāra paskaidrojumā *(lietas 98.lapa)* norādījusi, ka sakarā ar apjomīgām vējgāzēm bija jāmeklē meža pircējs. *A.E.* draugi ieteica mežu piedāvāt SIA „Juversa" īpašniekam *A.T.* un SIA „Žievalti" īpašniekam *J.L. A.E.* nolēma mežu piedāvāt abiem. Vēlāk viņi sazvanījās, satikās un brauca skatīt mežu. No SIA „Juversa" atbrauca divi pārstāvji, bet *A.E.* iepazinās tikai ar *A.T.* Nākošā tikšanās reizē jau vienojās par cenu, noslēdza līgumu un izrakstīja kokmateriālu transporta pavadzīmes. Meža pārdošanas cenu piedāvāja *A.E.*, kas pircēju apmierināja.

[13.8] Tiesas sēdē lieciniece *A.E.* liecināja *(lietas 136-137.lapa)*, ka viņas mežā bija notikuši lieli postījumi, tāpēc cirsmu bija jāpārdod. Cirsmas pircēju lieciniece meklēja starp draugiem. Tēva draugs *J.B.* ieteica cilvēku, runa bija par *A.V.*, bet uzvārdu lieciniece neatceras. *A.V.* pats bija arī atbraucis pie liecinieces. Lieciniece neprasīja vai *A.V.* cirsmu pirks, vai tikai pārpirks. Martā atbrauca divi vai trīs cilvēki un mežs tika apskatīts vairākas reizes. Ciršanas apliecinājumu lieciniece atdeva *A.V.*, kurš solījās apskatīt un pazvanīt. Bija atbraucis *A.T.*, ar kuru arī tika noslēgts līgums.

[13.9] *A.B.* savā 2006.gada 27.marta paskaidrojumā *(lietas 60. un 67.lapa)* norādījis, ka par SIA „Balt NT" īpašnieku kļuvis 2005.gada 4.novembrī. Uzņēmums nodarbojas ar lietotu automašīnu tirdzniecību, mežsaimniecību, kā arī starpniecības pakalpojumu sniegšanu. Saistībā ar cirsmu pārdošanu SIA „Juversa" 2004.gada novembrī no *A.E.* un *L.K. A.B.* paskaidro, ka viņš kā SIA „Balta NT" valdes loceklis ar šīm personām nav ticies. Cirsmu pārdevumu līgumus *A.B.* parakstīja Jēkabpilī SIA „Juversa" ofisā. Līgumus

A.B. iedeva parakstīt *J.T.* Tāpat SIA „Juversa" ofisā tika parakstīti darbu pieņemšanas un nodošanas akti un starpniecības pakalpojumu līgums. Reāli dabā SIA „Balta NT" starpniecības pakalpojumu cirsmu pārdošanā no *L.K.* un *A.E.* nav sniedzis, tikai ir uzrādījis šo personu tālruņu numurus *A.T.* Dokumentus saistībā ar cirsmu pārdošanu *A.B.* nav gatavojis, tos viņam iedeva parakstīt *A.T.* Kas ir sagatavojis dokumentus *A.B.* nezin. Par kārtoto grāmatvedību SIA „Balt NT" *A.B.* nevēlas skaidrot, jo līgums ne ar vienu vēl nav noslēgts par grāmatvedības kārtošanu. Par it kā saņemto starpniecības pakalpojumu SIA „Juversa" uz SIA „Balt NT" kontu pārskaitīja noteiktu naudas summu, kuru *A.B.* nosaukt nevar, jo neatceras. Kādiem nolūkiem tika izlietota SIA „Juversa" pārskaitītā nauda *A.B.* konkrēti pateikt nevar. Uzņemumā *A.B.* strādā viens pats.

[13.10] Tiesas sēdē liecinieks *A.B.* liecināja *(lietas 203.-207.lapa)*, ka viņš ir SIA „Balt NT" valdes loceklis. SIA „Balt NT" nodarbojas ar transporta, mežsaimniecības, kā arī starpniecības pakalpojumiem. Cirsmas tika sameklētas ar paziņu starpniecību, kuri iedeva arī cirsmu īpašnieku telefona numurus. Aivars bija tas, kurš atrada cirsmas, bet Aivara uzvārdu liecinieks neatceras. SIA „Juversa" pirmā izrādīja interesi par cirsmām. Apskatīt cirsmu *A.B.* devās kopā ar SIA „Juversa" pārstāvi *A.T.* Par starpniecību tika saņemts atalgojums, dokumenti tika sastādīti neregulāri. Pats liecinieks grāmatvedību nav kārtojis, to darīja viņa grāmatvede. Liecinieks nodarbojās ar pircēju meklēšanu, pazīst *A.V.*, taču sen ar viņu nav kontaktējies. Vienu no cirsmām liecinieks atradis pats, bet otru cirsmu atradis *A.V.* Par atrasto cirsmu iegādi liecinieks informēja SIA „Juversa" pārstāvi, kurš piekrita to nopirkt. Ar *A.V.* liecinieks brauca pie *L.K.* un paņēma no viņas dokumentus. *A.V.* parādīja lieciniekam, kur atrodas cirsma un pēc tam cirsma tika parādīta *A.T.*, ar kuru vienojās par cenu. Visus dokumentus liecinieks sagatavoja pats savā firmā. Kurš iedeva *A.E.* telefona numuru liecinieks neatceras.

[14] Tiesa, izvērtējot lietā savāktos pierādījumus [13] attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA „Balt NT", konstatē, ka SIA „Balt NT" sniedza SIA „Juversa" starpnieka pakalpojumus par fiziskajām personām piederošās koksnes uz celma pārdošanas darījumu organizēšanā. No vienošanās izriet, ka SIA „Balt NT" sniedz pieteicējai tikai un vienīgi starpniecības pakalpojumus augošā koka piegādē.

Tiesa izvērtējot minēto vienošanos kopsakarā ar SIA „Balt NT" izrakstītajiem rēķiniem un cirsmu pārdevumu līgumiem, secina, ka rēķinos norādītās summas ar SIA „Balt NT" sniegtajiem starpniecības pakalpojumiem ir acīmredzami nesamērīgas attiecībā pret cirsmu pārdevuma līgumos norādīto pakalpojumu – ciršanas tiesību piešķiršana, cenu, proti 23,6 lati par kubikmetru pret 2,1-5 lati par kubikmetru, tādējādi darījuma ekonomiskā puse ir pretrunā ar saimnieciskās realitātes principiem.

No *L.K.* rakstiskajiem paskaidrojumiem [13.4] izriet, ka viņa cirsmas tiesības ir pārdevusi starpniekam *A.V.*, bet *A.V.* cirsmu dabā neapskatīja.

Savukārt *A.V.* rakstiskajā paskaidrojumā [13.5] apgalvo, ka par *L.K.* cirsmas iegādi ir informējis *A.T.* un ar viņu kopā ir aizbraucis apskatīt cirsmu, kā arī atdevis *A.T.* visus dokumentus saistībā ar šo cirsmu. Vienlaicīgi *A.B.* paskaidrojumos [13.9] apgalvo, ka viņš ar *L.K.* nav ticies, bet *A.T.* ir tikai paziņojis *L.K.* telefona numuru. Tāpat paskaidrojumā *A.B.* ir norādījis, ka visi līgumi tika noslēgti SIA „Juversa" ofisā un tos ir sagatavojis *J.T.*

Tiesa izvērtējot iepriekš minētos paskaidrojumus secina, ka starpniecības pakalpojums starp SIA „Balt NT" un SIA „Juversa" faktiski nav noticis, jo *A.V.* ir pats sazinājies ar *A.T.* un nodevis viņam informāciju par *L.K.* cirsmas iespējamo iegādi.

Tiesa kritiski vērtē *A.B.* tiesas sēdē sniegto liecību, jo tā ir pretrunā ar viņa iepriekš sniegtajiem paskaidrojumiem VID un pārējiem lietas materiāliem. *A.B.* tiesas sēdē liecināja, ka cirsmu īpašnieku telefona numurus iedeva *V.V.*, taču *V.V.* paskaidrojumos nav norādījis, ka par cirsmas iegādi būtu informējis šādu personu. Bez tam *A.B.* liecina, ka kopā ar *V.V.* ir braucis pie *L.K.* pēc cirsmas dokumentiem kā arī kopā ar viņu ir braucis apskatīt cirsmu. Taču *V.V.* viennozīmīgi savos paskaidrojumos norāda, ka cirsmu apskatīt ir braucis tikai kopā ar *A.T.* un viņam ir arī nodevis cirsmas dokumentus. Tāpat *A.B.* liecina, ka visus ar cirsmu saistītos dokumentus ir sagatavojis pats, taču savos paskaidrojumos VID viņš norāda, ka visi dokumenti tika sagatavoti SIA „Juversa" ofisā un *A.B.* tos ir tikai parakstījis. Līdz ar to tiesa nepiedod ticamību *A.B.* tiesas sēdē liecinātajam, bet atzīst, ka *A.B.* sniegtie paskaidrojumi atbilst darījuma faktiskajiem apstākļiem, proti, ka reāli dabā SIA „Balta NT" starpniecības pakalpojumu cirsmas pārdošanā no *L.K.* nav sniegusi, bet ir uzrādīts tikai *L.K.* telefona numurs, kurš *A.T.* jau tāpat bija zināms no *V.V.*

No *A.E.* paskaidrojumiem [13.7] izriet, ka viņai draugi ieteica pārdot cirsmu SIA „Juversa" īpašniekam *A.T.* ar kuru viņa sazvanījās un brauca apskatīt mežu. No kā ir secināms, ka *A.E.* cirsma ir pārdota SIA „Juversa" bez starpnieka līdzdalības.

Tiesa kritiski vērtē *A.E.* tiesas sēdē liecināto, jo pārējos lietas materiālos ir saskatāmas acīmredzamas pretrunas. *A.E.*, divus mēnešus pēc darījuma slēgšanas savos paskaidrojumos iestādei neko nav minējusi par *A.V.*, bet ir norādījusi, tikai un vienīgi SIA „Juversa" īpašnieku *A.T.* ar kuru viņa ir gan sazvanījusies, gan arī braukusi apskatīt mežu. Savā liecībā, kas tika sniegta pēc vairākiem gadiem, *A.E.* liecināja, ka viņai *J.B.* ieteica *A.V.* un *A.V.* bija pie viņas atbraucis un paņēmis ciršanas apliecinājumu. Savukārt *A.B.* paskaidrojumos iestādei norādījis, ka ar *A.E.* nav ticies, bet ir iedevis viņas tālruņa numuru *A.T.* un tiesas sēdē liecināja, ka cirsmu atradis pats un tālāk šo informāciju nodevis *A.T.* Līdz ar to tiesa nepiedod ticamību *A.E.* tiesas sēdē liecinātajam, bet atzīst, ka *A.E.* sniegtie paskaidrojumi VID atbilst darījuma faktiskajiem apstākļiem, proti, ka *A.E.* pati ir sazinājusies ar *A.T.* bez *A.B.* starpniecības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka VID 2005.gada novembrī pamatoti liedza pieteicējai tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par darījumiem ar SIA „Balt NT" Ls 1576,8 apmērā.

[15] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" *(redakcijā, kas spēkā no 2004.gada 1.maija līdz 2008.gada 25.februārim)* 35.panta otrā daļa noteica, ja nodokļa deklarācijā ir samazināta aprēķinātā budžetā maksājamā nodokļa summa vai palielināta no budžeta atmaksājamā nodokļa summa vai uz nākamo taksācijas periodu attiecināmā nodokļa summa, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto (palielināto) nodokļa summu un soda naudu tās apmērā.

Kā atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments, soda naudas mērķis ir panākt, lai nodokļu maksātāji pildītu savus pienākumus nodokļu jomā, kā arī sodīt pārkāpējus. Tādējādi soda nauda ir paredzēta kā līdzeklis, kas nodrošina, lai valsts atbilstoši attiecīgajiem likumiem saņemtu nodokļus (*skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 7.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-410 9.2.-9.4.punktu).*

Izskatāmajā lietā tiesas ieskatā pieteicēja nav saņēmusi PVN rēķinos norādītos pakalpojumus no SIA "Tandēms M", SIA „Liktenis E" un SIA "Balt NT", savukārt darījumus apliecinošie dokumenti ir formāli sastādīti, neatspoguļojot patiesu saimniecisko darījumu norisi, tādēļ pieteicēja nepamatoti pretendēja uz priekšnodokļa atskaitīšanu. Līdz ar to tiesa uzskata, ka konkrētajos apstākļos noteiktā soda nauda nodokļa summas apmērā attaisno tās mērķi un tās noteikšana ir samērīga un atbilst likuma mērķim.

Ņemot vērā spriedumā secināto, tiesa atzīst, ka VID pamatoti noteicis pieteicējai atbildību saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta otro daļu, proti, noteicis papildus nomaksai budžetā PVN Ls 4527,09 un soda naudu tādā pašā apmērā.

[16] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 31.maija lēmums Nr.19/22650 par SIA „Juversa" papildu nomaksai budžetā noteikto summu 9054,18 latu apmērā, t.sk., pievienotās vērtības nodokli 4527,09 latu apmērā un soda nauda 4527,09 latu apmērā ir tiesisks administratīvais akts, tādēļ nav pamata tā atcelšanai, savukārt pieteicējas pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. - 251.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Juversa" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 31.maija lēmuma Nr.19/22650 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 28.maijā.

Tiesnese (paraksts) L.Andersone

NORAKSTS PAREIZS
Tiesnese _____ L.Andersone
Administratīvā rajona tiesa
Rīgā, 2010.gada 28.maijā.